
киснем аеробних організмів, зменшення органічного забруднення, унаслідок чого зменшиться частка синьо-зелених водоростей у водоймі, які викликають «цвітіння води» (евтрофікацію), створення системи біоплато вздовж греблі у поєднанні з аераційними фонтанами для очищення господарсько-побутових, виробничих стічних вод та забрудненого поверхневого стоку, що не вимагає значних витрат електроенергії, адже в основу технології покладені природні процеси самоочищення, властиві водним та навколо водним екосистемам.

Література:

1. Екологічні наслідки зарегулювання водостоку / Редактор-упорядник В.В.Грубінко. – Тернопіль: вид. відділ ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2017. – 68 с.
2. Моніторинг скидів забруднюючих речовин в Тернопільське водосховище дощовим колектором ВАТ «ТКЗ» у с.Біла Тернопільського району і р.Рудка (закритий колектор по вул. Крушельницької) в м.Тернополі за період спостереження /ВАТ «Тернопільводпроект». Фондові матеріали, 2008. – 22 с.
3. Оцінка екологічного стану водойм методами біоіндикації. Перші кроки до оцінки якості води. [Карпова Г., Зуб Л., Мельничук В., Проців Г.] — Бережани, 2010. — 32 с., іл.
4. Таблиці для визначення якості води методом біоіндикації / НЕЦ України, Екологічний клуб «Край», 2010. – 6 с.
5. Царик П.Л. Регіональний ландшафтний парк «Загребелля» у системі рекреаційного і заповідного природокористування. Монографія / П.Л.Царик, Л.П.Царик. – Тернопіль: ред-вид. відділ ТНПУ, 2013. – 186 с.

Красняник М.-А., студентка
Науковий керівник: доц. Чеболда І.Ю.

АНАЛІЗ РЕГІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ ЛІСІВ МІЖГІРСЬКОГО РАЙОНУ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Ліс – це багатство та гордість Міжгірського краю. Він є не тільки сировинним ресурсом, а й несе в собі естетичну насолоду та рекреаційні властивості. В різні пори року він гарний по-

своєму, що приваблює туристів та дослідників. Але як відомо, на сьогодні ліси масово вирубуються, що в подальшому може призвести до негативних та не бажаних наслідків для всього живого, а в першу чергу для людини.

Враховуючи міжнародну практику, сьогодні суспільство розглядає рівноцінними екологічні, соціальні та економічні функції лісів, без надання переваги будь-якій з них. Тому ліси підлягають державному обліку, охороні та відновленню особливо в часи сучасних інтенсивних рубок (Лісовий кодекс України, Стаття 3).

Регіональний моніторинг організовується і проводиться в межах адміністративно-територіальних одиниць, на територіях окремих економічних і природних регіонів. На регіональному рівні підхід до моніторингу заснований на тому, що забруднюючі речовини, потрапляючи в навколишнє середовище, розсіюються, включаються в колообіг речовин в біосфері. Внаслідок цього змінюється стан абіотичної складової навколишнього середовища, і як наслідок, виникають зміни в біоті (екзогенні сукцесії). Кожен господарчий захід, який відбувається в масштабі регіону, відображається на регіональному фоні - змінює стан рівноваги абіотичної та біотичної складової.

Об'єктом нашого дослідження є лісові ресурси Міжгірського району.

Предметом дослідження – структура та розвиток лісових масивів, а також взаємодії, що відбуваються в ньому.

Основним завданнями, що ставляться у статі є: скласти основні напрямки оптимізації використання лісових ресурсів та підвищення рівня обґрунтування прийняття рішень з управління лісами.

Загальна площа лісів Міжгірського району Закарпатської області, станом на 01.01.2017 р. становить 86 653 га більшість з яких (77 642 га) перебуває у постійному користуванні підприємств, що підпорядковані Державному агентству лісових ресурсів України. Іншими користувачами лісів Міжгірщини є органи місцевого самоврядування (комунальні лісогосподарські підприємства), Міністерство інфраструктури України, Міністерство оборони України, Міністерство освіти і науки України, інші відомства та громадяни.

Відчутний приріст площі лісів відбувся за рахунок масштабних робіт з заліснення, працівниками держлісгоспів, ділянок на яких було проведено суцільні рубки головного користування, суцільні санітарні рубки та рубки рідин. В останні десятиліття на ріст загальної площі лісів також суттєво впливає природний процес самозаліснення прилеглих до лісових масивів сільськогосподарських угідь, які з різних причин не використовувалися за прямим призначенням. Однак, потрібно визнати, що окрім позитивного екологічного ефекту, такий демутаційний процес породжує цілу низку соціальних, правових, економічних проблем.

За показником лісистості Міжгірський район відноситься до сильно заліснених. Його лісистість становить 66 %, в той час як середнє значення цього показника в Україні дорівнює 15,7 %.

У структурі лісового фонду Міжгірського району захисні ліси займають 45%, рекреаційні – 13,75%, експлуатаційні – 57,8% загальної лісової площі. В ДП «Міжгірське ЛГ» 2,4 % представлено лісами природоохоронного, наукового, історико-культурного призначення, а НПП «Синевир» як природоохоронне підприємство всі свої ліси відносить до даної категорії. Ліси, розташовані в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду (ПЗФ), займають загальну площу 40 700 га, що становить більше третини загальної площі ПЗФ району.

Виходячи із вищесказаного, лісове господарство в економіці району займає важливе місце. При цьому слід враховувати наступні аспекти:

1.Отримання деревини (враховуючи, що Міжгірський район відносно багатий лісовими ресурсами).

2.Ліси району відіграють важливу кліматоутворюючу, водорегулюючу, протиерозійну і санітарно-гігієнічну функцію.

3.На фоні загального погіршення умов життєдіяльності, використання в сільському господарстві пестицидів, збільшення стресових навантажень особливу актуальність набувають рекреаційні функції лісів, використання їх для відновлення духовних та фізичних сил людини.

4.Ліси району є місцями проживання та вирощування різноманітного тваринного світу, включаючи мисливську фауну.

У лісовому фонді району переважають насадження

твердолистяних порід (бука та граба) – 65% вкритої лісом площі. Насадження, у яких панівними є м'яколистяні породи, займають 4,7% від загальної вкритої лісовою рослинністю площі лісів Міжгірського району.

Міжгірщина – регіон багатий на деревну сировину, середньорічний запас деревини становить від 67 до 121 м³ / га, а ціна знеособленої деревини більша в порівнянні з іншими регіонами України. Потенціал лісових ресурсів в Міжгірському районі становить від 66 млн. грн.

Ефективне ведення лісового господарства вимагає всебічного врахування стану і характеристик окремих дерев і лісових насаджень, параметрів і обсягу заготовляється деревної продукції. В даний час у світі спостерігається тенденція щодо збільшення ефективності лісотаксаційно-мічних заходів та зниження трудовитрат за рахунок удосконалення, технологічного поліпшення і комп'ютеризації застосовуваних приладів та інструментів. Основний шлях цього – впровадження електроніки, що спрощує виміри в лісі, виключає необхідність ручного запису даних та підвищує точність вимірювань.

Переваги сучасного устаткування мають принципове значення при проведенні робіт з сертифікації лісу – одного із основних напрямків екологізації лісового господарства. В останні роки спостерігається загальна тенденція уніфікації і концентрації виробництва спеціального та наукового обладнання. Не є винятком інструменти для лісової таксації та екології. Звичайно, монополізація і уніфікація продуктів не завжди є позитивним фактором, проте для малосерійного спеціального обладнання з невисокою рентабельністю виробництва це виправдано. Таксатор, споряджений комплектом електронних інструментів, не потребує допомоги асистента і здатний поодиноці фіксувати діаметри, висоти та інші характеристики дерев. Незважаючи на високу вартість, застосування електронних інструментів є економічно виправданим, оскільки вони багато разів підвищують продуктивність роботи в лісі.

Отже, можна зробити висновок, що Міжгірщина – це край високо заліснений, який має перспективи в економічному розвитку та розвитку відновлення лісів, впровадження нових технологій в обробітку лісу та його збережені.

Література:

1. Проект організації і розвитку Державного підприємства «Міжгірське лісове господарства» Закарпатського обласного лісового та мисливського господарства. – Ірпінь. – 2011 р.

2. Проект організації і розвитку Державного підприємства НПП «Синевир» Закарпатської області державної служби заповідної справи Міністерства екології та природних ресурсів України. Пояснювальна записка. – Ірпінь. – 2001р.

Коршилівський І., студент
Науковий керівник: доц. Барна І.М.

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ У ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Непевність економічної ситуації в країні та постійне підвищення вартості паливно-енергетичних ресурсів негативно відбиваються на житті людей, діяльності підприємств та добробуті цілих регіонів. Питання енергетичної незалежності гостро постає уже роками по всьому світу. Мільярди грошей виділяються на пошуки нових рішень не лише стосовно економії витрат електроенергії, а й стосовно можливості використання альтернативних та відновлюваних джерел енергії. Десятки міст світу вже впровадили гігантські програми в галузі альтернативної енергетики. Україна теж намагається робити кроки для зацікавлення підприємців та інвесторів до впровадження проектів альтернативної енергетики на території нашої держави. Серед пріоритетних видів нетрадиційних та відновлюваних джерел енергії, які вже в дійсний час можуть успішно розвиватись, можна назвати вітрову, малу гідроенергетику, сонячну та геотермальну енергетику.

Тернопільщина є досить інвестиційно-привабливим регіоном, її природно-кліматичний потенціал дозволяє впровадити майже будь-який вид нетрадиційних джерел енергії, єдине за чим постає питання – законодавча база.

Чиновники від енергетики Тернопільської